

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เรื่องทั้งหลายไปจากจิต

ระยะนี้ดูว่านายกไม่ได้อยู่ ออกทางภาคอีสานมั่ง ดูว่าไปทางร้อยเอ็ดว่างั้น เราสงสัย นายกเราเป็นคนดี พันเพเป็นคนดี แต่มันมีอะไร จะเป็นบาปเป็นบุญเป็นกรรมอะไรก็ไม่ทราบนะ มันมีอยู่ลึกๆ ลับๆ กับนายกเรา เราพูดจริงๆ อย่างนี้ละ พิจารณานี้ ฟุ้งเลยพูดไม่ออก เพราะฉะนั้นจึงมีทั้งขู่ทั้งปลอบกับนายกนะเรา มีทั้งขู่มีทั้งปลอบ เป็นคนดี งานการตั้งแต่มีนายกมานี้ก็ขู่ก็ส่มย์ มีใครหาเงินเข้าหัวใจของชาติได้เหมือนนายกเรา นอกจากมาโกงเอาหัวใจของชาติออกไปกินกันไปกลืนกันเท่านั้นเอง อย่างหนึ่งก็ธรรมดากๆ เจียบๆ ไม่มากนัก กินไม่มากนัก

ก็มาผาดโผนตอนนี่ละ ตอนนายกจะขึ้นนี่เอง มันผาดโผน กินผาดโผน พอนายกขึ้นแล้วก็รู้สึกว่าการทำอะไรทุกอย่างไหลเข้ามาๆ สู่หัวใจของชาติเรา เงินเข้าสู่คลังหลวงของพวกเราเยอะ เท่าที่ฟังมาๆ ก็รู้สึกว่านายกคนนี่เด่น อย่างที่เราอ่านวันนั้น ๑๓ รายการใช้ไหม(ครับผม) อย่างนี้ไม่มีใครทำได้ นายกเราคนนี่ทำได้ เราบอกตรงๆ อย่างนี้เองว่าทำได้ พวกยาเสพติดนี่ โถ มันจะเอาให้คนไทยทั้งประเทศนี้เป็นหมาขี้เรื้อนไปหมด ไม่มีค่ามีราคาอะไรเลย ยาเสพติดไม่มีใครจะปราบได้ นายกปราบได้ นี่น่าชมไหม ที่เรื่องสำคัญมากที่สุดคือคนไทยเราทั้งประเทศจะเป็นหมาขี้เรื้อนไปทั้งหมด ไม่มีค่ามีราคาเลย ลงยาเสพติดเข้าตรงไหนแล้วหมด นี่ก็นายกเราปราบได้ขนาดนี้ หาไม่ได้แล้ว นี่เราก็ชม

ดูเหมือนที่เราออกประกาศแล้ว ให้ลูกศิษย์เขียนรายการมา ออกประกาศมาดูเหมือน ๑๓ ข้อหรือใจ (ครับผม) ที่ชมเชยนายกเรา ซึ่งไม่มีใครทำได้แบบนี้ มีแต่เรื่องสำคัญๆ นะที่เอาออกมาประกาศให้ประชาชนทั้งหลายได้ทราบ ส่วนที่ปลีกย่อยไม่ได้เอามาประกาศ เอาแต่ที่สำคัญๆ มาประกาศ ๑๓ ข้อ เรื่องคุณสมบัติของนายกที่เด่นในความเป็นนายกคราวนี้

ผู้กำกับ มีปัญหาของสันติ อินโดนีเซีย ครับ เขาว่า กราบเรียนหลวงตา การภาวนาของสันติมีดังต่อไปนี้

๑.ระหว่างวันที่ ๓-๑๒ มกราคม ๔๘ หนูรู้สึกว่าการภาวนาดีเจ้าคะ แต่ยากที่จะอธิบายเป็นคำพูดได้ แต่พอจะสรุปได้ว่า อาการของจิตที่แสดงออกมีสองแบบ แบบที่หนึ่ง คือ ในขณะที่เริ่มภาวนานั้นรู้สึกตัวอยู่นั่งภาวนา แต่หลังจากนั้นไปแล้วไม่รู้สึกอะไรเลยถ้าไม่มีอาการกระตุกของร่างกาย แบบที่สอง คือ เมื่อเริ่มนั่งภาวนาไปได้

ประมาณ ๑๐ นาทีจะเริ่มมีอาการ เหมือนมีพลังเคลื่อนที่จากใต้ฝ่าเท้ามาหยุดอยู่นานที่ บริเวณกลางหน้าผาก หลัง ศีรษะและคอ พร้อมกันนั้นก็มีอาการหุ้อ้อมมาก แต่ก็ยังได้ยิน เสียงจากภายนอกชัดเจน ทุกๆ ครั้งที่เกิดอาการแบบนี้ จะเกิดขึ้นจากใต้ฝ่าเท้าทั้งสอง ข้าง แต่ในระยะนี้เกิดจากใต้ฝ่าเท้าข้างขวาเพียงข้างเดียวเจ้าคะ

๒.ในวันที่ ๑๓ มกราคม ๔๘ ตอนกลางคืนเวลาประมาณ ๒ ทุ่ม หลังจากที่เดิน จงกรมเสร็จแล้วกลับเข้าไปในแคร์ และได้นำเอกสารออกมากรอกข้อความ ขณะกำลัง เขียนหนังสืออยู่นั้นมีอาการของจิตซึ่งอธิบายเป็นภาษาพูดออกมาไม่ได้เกิดขึ้น แต่มันมี ผลทำให้หนูตกใจจนร่างกายหมดแรง เหนื่อยเหมือนจะขาดใจ พักผ่อนเป็นชั่วโมงๆ ก็ ไม่หาย หนูไม่เข้าใจเลยเจ้าคะ และมันแสดงอาการอย่างนี้บ่อยๆ ครั้ง ไม่ว่าจะกำลัง ทำกับข้าว กำลังกวาดตาดหรือทำอะไรอยู่ก็ตาม จะเกิดอาการแบบนี้ได้ตลอดเวลาและไม่ เลือกสถานที่ด้วยเจ้าคะ หนูไม่มีเจตนาจะให้มันเกิด แต่มันเป็นของมันเอง หนูควรจะทำอย่างไรต่อไปเจ้าคะ

๓.ในระหว่างวันที่ ๑๔ มกราคม ๔๘ หนูนั่งภาวนาตั้งแต่ ๐๑.๓๕ น.จนถึง ๐๔.๐๐ น. อาการของจิตในวันนี้ เมื่อเริ่มนั่งภาวนาไปได้ระยะหนึ่ง ความรู้สึกของ ร่างกายก็หายไป แต่ความรู้สึกในจิตเกิดขึ้นจากฝ่าเท้าถึงหัวเข่าและหายไปอย่างรวดเร็ว ประมาณ ๕ นาทีก็เกิดขึ้นซ้ำอีก เป็นแบบนี้อยู่ประมาณ ๗ ครั้งแล้วก็เงียบ เงียบเหมือน คนตายแต่ไม่ตาย รู้สึกรู้แต่เหมือนไม่รู้ รู้สึกเข้าใจแต่เหมือนไม่เข้าใจ รู้สึกอยู่แต่เหมือน ไม่อยู่ รู้สึกมีแต่เหมือนไม่มี ไม่เห็นมีอนิจจัง ไม่เห็นมีทุกข์ ไม่เห็นมีอนัตตา ไม่เห็นมี อัตตา มีแต่เงียบอย่างเดียว หนูรู้สึกเหมือนในบ้านไม่มีคนอยู่ ไม่มีเจ้าของ ไม่มีใครเลย เจ้าคะ

สันติ เตียวนี้ผู้รู้ไม่อยากจะรู้อะไรอีกเจ้าคะ มันปล่อยของมันเอง

หลวงตา หลักมันอยู่ที่จิต ที่อาการเป็นอย่างนั้นอย่างนี้เกี่ยวกับเรื่องร่างกายนั้น มันเป็นกระแสของจิตออกไปสู่ร่างกายต่างๆ อย่าไปถือเป็นประมาณนัคนะ สำคัญที่ดู ความเคลื่อนไหวของจิต ตะกี้ที่ว่าไม่อยากดูอะไรไม่อยากรู้อะไรใช้ไหม นี่ละจิตเรียกว่า มันจะหมดเรื่องเข้ามา มันจะหดเข้ามา เรื่องทั้งหลายไปจากจิตทั้งหมด ระวังระวัง ครอบโลกธาตุจากจิตดวงเดียว จะไม่มีใครทราบได้เลยนอกจากธรรมะพระพุทธเจ้าและ พระพุทธเจ้าเท่านั้นที่รู้เรื่องของโลกครอบทั้งสามโลกธาตุ พระพุทธเจ้าเป็นพระองค์ แรก พออันนี้แตกกระจายออกมันจะตามรู้หมดเลยเทียว หดเข้ามาๆ พอรู้เรื่องหมด หดเข้ามาแล้วก็อย่างที่ว่านี้ ไม่อยากอะไรละ คือเรื่องมันหมดแล้วมันหดเข้ามาๆ ตัว เรื่องอยู่กับจิต จิตรู้รอบหมดแล้วมันก็ปล่อยไปหมดโดยประการทั้งปวง ที่นี้ก็ว่างไปเลย เป็นอย่างนั้น

ตัวมหาเหตุเราก็เคยพูดแล้ว อยู่ที่นี่ทั้งหมด เวลาเราไม่รู้มันนี่ โห้ย วิ่งตามเงา
โถ ขาหักแขนหักไม่รู้ตัว วิ่งตลอด คือมันดึงไปหลอกไปให้เพลินไปเรื่อย ๆ กระแสของ
จิตมันเหมือนกับเถาวัลย์กอเดียวนี้ ออกจากกอนี้ระโยงระยางไปครอบไปหมดเลย
เถาวัลย์มันออกจากกอเดียวนี้ต่อสายยาวเหยียดครอบไปหมดเลย นี่ก็ต่อออกมาจากจิต
ดวงเดียวนี้ออกไป ทีนี้เวลานี้ประมวลเข้ามามันก็รู้เข้ามา ๆ หดเข้ามา ๆ มาลงจุดที่ว่าง
นี่ ถอนกอนี้พรวดออกแล้วหมด เรื่องทั้งหมดไม่มีอะไรเหลือ เถาวัลย์มันจะยืดยาวไป
ขนาดไหนก็ตาม กอขาดเท่านั้นหมดเลยไม่มีอะไรเหลือ มาลงอยู่ที่จิต ยุติกันที่จิต ระวัง
ดับกันที่จิตนี้เลย นี่พอฟังอยู่ เข้าทำอยู่ ตามนิสัยของคนที่จะเป็น เรื่องของจิตไม่ใช่เรื่อง
เล็กน้อยนะ แต่ละคน ๆ มีจริตนิสัยต่างกันไปโดยลำดับลำดับ แล้วแต่เรื่องของใครจะ
ออกแฉไหน ๆ มันก็เป็นอย่างนี้ละ แต่เป็นอาการของจิตทั้งนั้นไม่ใช่อะไร

ผู้กำกับ เรื่องอาการหมดแรงก็เป็นอาการของจิตเหมือนกันหรือครับ

หลวงตา หมดแรงก็เป็นอาการของมัน อาการของจิตที่ออกไปหาส่วนร่างกาย
ให้มีแรงหมดแรง มันก็ออกไปจากนี้ไปสู่อวัยวะที่มันเกี่ยวโยงกันที่ไหน มันก็รับผิดชอบ
ในหลักธรรมชาติของมัน มันก็ทรบกันไปหมด หมดแรงมีแรง เข้าใจใหม่ ออกไปจาก
จิตนี้ละ ช่างมันซิ อาการของมันต่างหาก ไปสนใจอะไรกับมันนัก

สันติ หมดแรงนี้มันทำอะไรไม่ได้เลยเจ้าคะ

หลวงตา ทำไม่ได้ก็ไม่ต้องทำ จิตไม่หมดแรง จิตรู้ว่ามันหมดแรง มันรู้ที่อยู่จิต
อะไรหมดก็ให้หมด ตัวจิตไม่หมด อันนั้นหมดอันนี้หมดมันก็รู้หมดอยู่ตลอด เข้าใจ
ใหม่ ตัวนี้ไม่หมดแรง ก็ยังบอกเข้ามาหลักใหญ่ ๆ

สันติ บางที่เป็นต่อหน้าคนมาก ๆ หมดแรง

หลวงตา ก็ช่างหัวมันซิ ตั้งแต่เขาเมาเหล้าต่อหน้าคนมาก ๆ เขายังไม่เห็นอาย
เราเป็นทางธรรมของเรา แต่ไม่เรียกว่าเมาธรรม ถ้ายังปฏิบัติอยู่นี้ก็ยังเรียกว่าเมาธรรม
อยู่ คือยังไม่รู้ตรงไหนก็ยังเมาอยู่อย่างนั้น ถ้ารู้เสียแล้วมันก็ปล่อย ๆ คือเมาในธรรม
ท่านไม่เรียกว่าเมาเฉย ๆ มันหากเมาตามอาการของธรรม ถ้าเทียบกับทางโลก ก็คือเมา
ทางโลกกับเมาทางธรรม แต่ทางธรรมไม่ได้เรียกว่าเมา เพราะเข้ากันไม่ได้กับธรรม อัน
เลิศนั้น กระแสออกมานี้จะไปว่าอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ถูก ไม่น่าว่าแหละ ไม่กล้าว่าแหละ
ใคร

มันหมดที่จิตนั้นแหละ ทุกอย่างจะไปลงที่นั่นหมดเลย มันจะประมวลมาหมด รู้
ตรงไหน ควรรู้ตรงไหนมันจะรู้ ควรปล่อยตรงไหนมันจะปล่อยของมันเอง เรื่อยเข้า
มา ๆ เข้ามาจนถึงต้นตอมันแล้ว ปล่อยต้นตอนี้อีก คำว่าจิตยังมีอีกอันหนึ่ง ปล่อยตรง
จิต เราเคยพูดแล้วว่ามันว่างไปหมดโลกธาตุ ดูจิตนี้มันว่างไปหมด จนกระทั่งอัศจรรย์

เจ้าของ ยืนรำพึงอยู่เราลืมเมื่อไร โอ้โฮ จิตของเราทำไมมันถึงอัศจรรย์เอานักหนา อัศจรรย์เจ้าของ ดูมันสว่าง มันจ้าไปหมดครอบโลกธาตุเลย ร่างกายนี้มันก็ว่างไปแบบเดียวกัน ร่างกายของเราที่มันก็เป็นแบบเดียวกัน เพราะเป็นสมมุติเป็นวัตถุด้วยกัน อะไรว่างอันนี้ก็ว่างได้ แนะ จนกระทั่งมันอัศจรรย์ ไม่รู้ตัวนะมัน สว่างไสวมันจ้าไปหมดเลย โอ้โฮ จิตของเราทำไมถึงอัศจรรย์เอานักหนา สว่างไสวพิลึกพิลั่น ว่าสว่างก็ครอบไปหมดเลย แม้ร่างกายนี้ก็ไปด้วยกันหมด เหมือนไม่มีร่างกายเลย ต้นไม้ภูเขา มองไปเพียงเป็นเหมือนว่าเงาๆ เท่านั้นเอง ส่วนใหญ่มันว่างไปหมดเลย มันครอบไปหมดๆ

เราก็เพลิน เราก็อัศจรรย์ตัวของเรา นี่เห็นไหมธรรมที่เหนือกว่ามีอีกนะ พอเรารำพึงอย่างนั้นยุติลง ว่าจิตใจของเราทำไมถึงอัศจรรย์เอานักหนาขนาดนี้น่า สักเดียวธรรมะท่านที่สูงกว่านี้ขึ้นมาเตือนแล้วนะ นั่นเห็นไหมละ ขึ้นมาเตือนเรา ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ นั่นธรรมะเตือนแล้ว ยังจับไม่ได้นะ เลียงไปอีก เอ็มันตัวภพอะไรอีกน้ำ เวลาผ่านไปแล้วยังมันถึงได้รู้เรื่อง โอ้โฮ ท่านเตือน ความสว่างไสวนี้เป็นอาการของจิต มันสว่างภายนอก ถ้าว่าปล่อยก็ปล่อยภายนอก สว่างภายนอกภายในตัวเองยังติดตัวเองยังไม่รู้ นั่น ท่านจึงบอกว่า ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน ละผู้รู้ที่ละตัวเหตุ นั่นแหละคือตัวภพอยู่ตรงนี้นะ ก็ยังไม่รู้ แต่เวลาพิจารณาผ่าน อันนี้ฟังลงหมดทุกอย่างแล้วถึงได้รู้ว่า ว่างทั้งภายนอก ว่างทั้งภายใน ปล่อยทั้งภายนอก ปล่อยทั้งภายใน หมดโดยสิ้นเชิง ถึงได้มารู้เรื่อง อ้อ นี่ธรรมะท่านเตือน

คำว่าจุดหรือต่อม คือหมายถึงผู้รู้ที่ละมันยังมีอยู่นั้น นั่นแหละคือตัวภพ ท่านบอกตัวนี้ละตัวภพตัวชาติ ตัวนี้เอง บอกชัดเจนนะแต่เราไม่รู้ เวลามันฟังกันลงไปเรียบร้อยแล้วถึงได้รู้ว่า ต่อมนี่จุดนี้ไม่มีเลย หมดโดยสิ้นเชิง นี่เรียกว่าหมดแล้ว หมดภพหมดชาติ ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพอยู่ที่นั่น ตัวภพตัวชาติตัวกิเลสตัณหาอยู่ที่นั่น ความหมายว่าฉัน พอตัวนี้ฟังลงไปเท่านั้นหมดโดยสิ้นเชิง ถึงได้มารู้ทีหลัง อ้อ ที่ว่าต่อมแห่งผู้รู้ คือตัวนี้เอง นั่น นี่ละธรรมที่สูงกว่าเหนือกว่าเตือนเอาตรงนี้

เราจึงระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น พอเรื่องนี้ผ่านไปถึงมาระลึกทีหลัง คือถ้าหากว่าท่านยังมีชีวิตอยู่นี้ เมื่อมันเป็นอย่างนั้นแล้วไปกราบเรียนท่าน ท่านจะใส่เปรียงทันทีดีไม่ดีฝังในเวลานั้น ผ่านในเวลานั้นเลย แต่ตอนนั้นมันยังไม่ได้ไม่มีผู้เตือน ถ้าสมมุติว่ามีผู้เตือน ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ ก็จุดนั้นแหละ ท่านจะชี้ลงไปทันที จุดที่มันจ้าๆ อยู่นั้น นั่นละตัวภพ นั่นละตัวชาติ นั่นละตัวมหากัณฑ์ เพียงเท่านั้นมันจะผางเลยทันที ขาดสะบัดลงไปในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นะ แต่นี้ท่านล่วงไปแล้ว

เรามาเป็นที่หลัง เวลาเป็นแล้วมันถึงวังหาท่าน โอ๊ยเสียดาย ถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่นี้จะไป
ได้แล้วตั้งแต่โน้นแหละ ไปได้ขณะนั้นทันทีเลย พอเล่าให้ท่านฟังนี้ท่านก็จะใส่เปรียง
ตรงนั้นแหละทันทีเลย นั่นท่านผู้รู้ท่านเหนือท่านรู้อย่างนั้นนี่นะ เรามีแต่งมเงออยู่

จากนั้นแล้วไม่มีเลย ที่ว่าจุดว่าต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน จุดนั้นหมด ต่อมหมด นั่น
ละคือจุดภพจุดชาติ อยู่ที่จุดผู้รู้ที่นั่นแหละ พออันนี้หมดไปแล้ว ผู้รู้อันนี้เป็นผู้รู้วิภูจักร
ขาดลงไปแล้ว ผู้รู้ธรรมชาติเป็นวิภูจักร เป็นความบริสุทธิ์ล้วนๆ มีอยู่แล้วแต่เมื่อไร
ถูกอันนี้ปกคลุมไว้เฉยๆ นี่ละเรื่องการภาวนาเป็นอย่างนี้นะ มันเป็นเสียจนเจ้าของ
อัครรรย์เจ้าของ ธรรมชาติท่านกลัวจะหลงละซีท่านจึงเตือน ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่
ไหน นั่นแหละคือตัวภพ นั่นท่านเตือนแล้วตรงนั้น เรายังจับไม่ได้เลย เวลาผ่านไป
เรียบบ่อยแล้ว อันนี้ฟังลงไปแล้วถึงได้รู้ทีหลัง อ้อ ตัวนี้เอง แน่ะ อย่างนั้นแล้ว

เราอยากให้ชาวพุทธของเราทั้งหลายสนใจทางจิตตภาวนาให้มากขึ้น ท่าน
ทั้งหลายจะเด่นในหัวใจของตัวเองนะ พุทธศาสนาเด่นที่ตรงไหน เราไปดูในคัมภ
คัมภีร์ ดูที่นั่น ดูว่าอวาาส ดูสิ่งก่อสร้างต่างๆ มีแต่วัตถุๆ เหมือนกันกับสิ่งเหล่านี้ไม่
เห็นแปลกกันอะไร เวลามันจำขึ้นที่หัวใจมันไม่ได้เหมือนอย่างนี้นะ จึงได้บอกชัดๆ
เวลามันต่างกันมันต่าง เช่นอย่างที่เราชัดเราดู ชัดจนขึ้นเป็นเงา มันใสมันสะอาดเต็ม
เหนียวของมัน จนเป็นเงาเลย นี่เรื่องของกิเลสมันบอกว่าสุดยอดแล้ว เป็นความสะอาด
สะอาดอันสุดยอดแล้วของกิเลส เรื่องของกิเลสมันว่าสวยสุดยอด ที่นี้สายตาของธรรมจับ
ปั๊บเข้าไป นี่เรียกว่าสกปรกสุดยอด ฟังซินะ นั่นเห็นไหมธรรมเป็นยังไง กิเลสมันบอกว่า
สะอาดสุดยอดแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างตกแต่งสดสวยงดงาม ชัดสีดีทุกอย่างเรียบบ่อยแล้ว
หาที่ต้องติไม่ได้..กิเลส พอให้สายตาของธรรมจับเข้ามาปั๊บ นี่คือการสกปรกสุดยอด
ในสายตาของธรรม ฟังซินะมันต่างกันไหม

นี่ละท่านจึงว่าธรรมเลิศเลอ กิเลสจะขนาดไหนก็ตาม มันคือความสกปรกของ
กิเลสที่นั่นแหละ มันจะแสดงออกลดตายใดก็เป็นลดตายของกิเลสทั้งนั้น ไม่ใช่
ลดตายของธรรม ให้ธรรมจับปั๊บเท่านั้นได้ทันทีเลย นี่คือการสกปรกสุดยอดของกิเลส
นั่นละธรรมต่างกันขนาดนั้น คำเช่นนี้ท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหม ใครมาพูดให้ท่าน
ทั้งหลายฟัง นี่ถอดออกจากหัวใจมาพูดนี่นะ อะไรจะสะอาดขนาดไหนก็ตามในโลกธาตุ
นี้ มองดูแล้ว นี่แหละคือความสกปรกสุดยอดของกิเลสในสายตาของธรรม เป็นอย่างนั้น
นะ ต่างกันอย่างนั้น จึงอยากให้ภาวนากัน เราจะได้เห็นความแปลกประหลาด เราจะได้
มีที่เกาะที่ยึด

เกาะโน้นเกาะนี้เกาะไปอย่างนั้นละ เกาะตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายพังกันทั้งนั้นละ
เกาะไปพังไป ได้มาเสียไปๆ เกาะไปพังไปๆ อย่างนี้ทั้งเขาทั้งเรา ไม่มีอะไรแน่นอนใน

หัวใจ สิ่งเหล่านั้นเอาเป็นของแน่นอนไม่ได้ เกาะมาฟังไป ได้มาเสียไปอยู่อย่างนี้ตลอด ทั้งเขาทั้งเรา ที่นี้พอได้ธรรมเข้าสู่จิตนี้มันจะได้เป็นหลักๆ ขึ้นทันที ต่างกันนะ พอเริ่ม ได้อันนี้แล้วมันจะเริ่มปล่อยข้างนอกเข้ามา ที่มันเกาะมันยึดนั้น เข้าใจว่าเป็นของดี ของดี ของมีราคาตามความสำคัญของกิเลส พอธรรมค่อยแทรกปั๊บเท่านั้นมันจะ ปล่อยนั้นเข้ามา คือสู้อันนี้ไม่ได้ มันจะปล่อยเข้ามาแล้วมายึดอันนี้ๆ แล้วปล่อยเข้าๆ ที่ นี้หนาแน่นขึ้นๆ ทางนี้หนาแน่นเท่าไร ข้างนอกยิ่งปล่อยเข้ามาๆ ทางนี้เต็มที่แล้วปล่อย หมด ข้างนอกไม่มีอะไรเหลือ สามแดนโลกธาตุปล่อยหมดเลย นั้น แต่ก่อนมันยึด สาม แดนโลกธาตุยึดได้หมด แต่เวลามันรู้แล้วด้วยอำนาจแห่งธรรมส่องทางให้เห็น เมื่อรู้ แล้วมันก็ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ที่นี้ไม่มีอะไรเหมือนอันนี้เลย นั้นละพระพุทธรเจ้า พระ สาวกท่าน ปล่อยอย่างนั้นละ ท่านรู้อย่างนั้น พวกกันจจำเอานะ

เรื่องการภาวนาสำคัญมาก ยิ่งเราจนจะตายแล้วเรียกว่าแผดออกมาเรื่อย ๆ ละ เตียนี่ เราไม่สนใจกับขี้หมูขี้หมาที่มาเห่าว๊อกๆ แว๊กๆ ตำนานิตีเตียนว่าอย่างนั้นอย่างนี้ หาวาโอ้วาอวด เราไม่เคยสนใจ ถ้าจะสนใจอย่างนี้ธรรมพระพุทธรเจ้าออกสอนโลกไม่ได้ เรียกว่าสู้อกิเลสไม่ได้ กิเลสกันกางไว้หมดออกไม่ได้ธรรม แต่ธรรมเหยียบไปเลย ธรรม ไม่ได้สนใจกับสิ่งเหล่านี้ เหยียบออกเลย ผู้ใดที่มีอุปนิสัยปัจจัยที่ควรจะยึดจะเกาะได้ พระองค์จับปั๊บๆ ดึงออกๆๆ อะโรมันไปไม่ได้ทั้งไว้ๆ ส่วนไหนที่ไปได้ดึงออกๆ นี้ ธรรมสอนโลกเข้าใจไหมละ พวกกันจจำเอานะ

ที่ยุติจริงๆ ที่ยึดที่เกาะเป็นที่ภาคภูมิใจสุดยอดคือหัวใจ ขอให้เหลียวแลกันนะ ด้วยจิตตภาวนา กิเลสนี้มันรุ่มล่อมเอาจริงๆ เวลาเราจะภาวนานี้แหลม แต่ก่อนมันก็ยุ่ง อยู่แล้วความคิดความปรุงของเรา ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ความคิดความปรุงนี้ทำ ความยุ่งเหยิงแก่ใจหาความสงบไม่ได้อยู่อย่างนั้นตลอดเวลา ที่นี้เราก็กมาเริ่มภาวนา เหมือนเอาสารส้มกวนน้ำที่ขุ่น สารส้มกวนลง เช่นพุทโธๆ กวนลง ที่นี้ความคิดความ ปรุงมันตันออกมาละ มันอยากคิดอยากปรุงเรื่องของกิเลส ความคิดความปรุงของ ธรรมนี้มันปิดออกมันไม่ยากให้คิด เช่นพุทโธนี้ แหลมอ่อนเปียกนะ ถ้าว่าคิดแบบเป็น บ้าทั้งวันทั้งคืนคิดได้ด้วยกัน นี้ละเรื่องอำนาจของกิเลส

ที่นี้เวลาเราเร่งทางนั้นด้วยกำหนดภาวนา เช่นพุทโธๆ เอ้าไม่ให้มันคิด คิดไป ไหนก็ไม่ให้คิด เราเคยคิดมามากต่อมากแล้วไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร คราวนี้จะคิด กับธรรม เป็นกับธรรม ตายกับธรรม ชัดกันตรงนี้ แล้วอันนี้ก็กำลังขึ้นๆ สิ่งที่ยุ่งเหยิง วุ่นวายผลักดันให้เราคิดเราปรุงค่อยเบาลงๆ ทางนี้ค่อยสง่าขึ้นๆ ต่อไปทางนี้ก็หนัก ขึ้นๆ ความคิดความปรุงทั้งหลายที่มาก่อกวนเบาลงๆ ท่านเรียกว่าจิตเป็นสมาธิ จิต สงบ ในขั้นนี้สงบก่อน เหมือนว่าสารส้มกวนน้ำที่ขุ่นมัวให้มันสงบลงๆ

จากนั้นปัญญากระจายเลย ออกหมด ที่มันเป็นผงเป็นละอองไปนอนกัน ถูกสารสัมภวนมันไปนอนอยู่กันพังออกหมด ทีนี้เหลือแต่น้ำที่ใสสะอาดเต็มเหนียว นี่ละสารสัมภคือธรรมพระพุทธเจ้ากว่นเข้าไป ๆ ใจของเราจะได้สะอาดขึ้นมาให้เห็นชัดเจน ถ้าหลงใจสะอาดแล้วไม่มีอะไรเหมือนในโลกนี้ ไม่มีเลยบอกตรง ๆ เดียวนี้ถูกกิเลสเหยียบอะไรก็กิเลสมาเสกสรรปั้นยอว่าเป็นของดีทั้ง ๆ ที่มันเลว มันเสกสรรว่าเป็นของดี ไอ้เราก็โง่สุดโง่แสนโง่วิ่งตามกิเลสไปตลอด โลกนี้จึงเป็นโลกที่วิ่งตามกิเลส ไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรม เขาเรียกว่ากระต่ายตื่นตูม

กระต่ายตื่นตูมเราก็เคยมาพูดให้ฟังแล้ว ในนิทานอีสป ท่านแสดงไว้ในคัมภีร์เวลาเรียนแล้วไปเห็นจึงไปรู้ โอ้โหนิทานนี้ออกจากคัมภีร์นี้เอง ท่านเอาไปแสดงสอนเด็ก เรายังจำได้ว่านิทานอีสป ตั้งแต่เราเป็นเด็กจำได้สองสามข้อ เอามาอธิบายให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คือตั้งแต่เราเป็นนักเรียน เราไปอ่านในนิทานอีสป ที่ว่ากระต่ายตื่นตูมก็เหมือนกัน

กระต่ายตื่นตูมมีข้อยกขึ้นมาว่า กระต่ายตัวหนึ่งมันนอนหลับอยู่ที่ใต้ต้นตาล พอตีมะตูมอยู่นั้นต้นหนึ่ง มันมีลูกอยู่ข้างบน พอมะตูมหล่นมาถูกก้านตาลโครมครามตูมตามลงมา กระต่ายตื่นใหญ่กว่าฟ้าถล่ม ก็วิ่งเลย พอวิ่งไปเจอตัวนั้นวิ่งอะไร ๆ ฟ้าถล่ม ตัวนั้นก็ฟ้าถล่มตัวนั้นก็วิ่งตามกัน ฟ้าถล่มก็วิ่งตามกระต่ายไปหมด ขาหักขาขาดไม่สนใจ เพราะฟ้าถล่มมันแรงมาก พวกนี้พวกกระต่ายตื่นตูม กระต่ายตัวเดียวเท่านั้นละหลอก กิเลสตัวเดียวหลอก

พวกกระต่ายตื่นตูมมีแต่ฟ้าถล่ม กระต่ายวิ่งฟ้าถล่มเรื่อยไป ไปหาใครก็เป็นอะไรฟ้าถล่ม วิ่งไปอะไรฟ้าถล่ม แล้วก็วิ่งตามกันไม่ได้หน้าได้หลังอะไร จึงไปเจอพญาราชสีห์อยู่ข้างหน้า เห็นสัตว์ทั้งหลายวิ่งกันระเนระนาดไป วิ่งอะไร ๆ ฟ้าถล่ม เตียวหยุดเสียก่อนอย่าด่วนไป ฟ้าถล่มที่ไหน ทั้งจะไปอยู่แต่มันสู้ราชสีห์ไม่ได้ อำนาจราชสีห์มากกว่าแล้วราชสีห์ก็เลยหยุด มันฟ้าถล่มอะไร เอ้า มาชี้แจงให้ฟัง ใครว่าฟ้าถล่ม ถามไปถามมาก็มากถูกไอ้กระต่ายนั้นแหละว่าฟ้าถล่ม เอ้า พาไปดูมันถล่มที่ไหน พญาราชสีห์ให้กระต่ายพามาดูที่ฟ้าถล่ม

พอมาถึงที่นั่นแล้วก็มาดู มันมีมะตูมลูกหนึ่งหล่นอยู่ หล่นมากกระทบกับก้านตาลแล้วตูมตามลงมา กระต่ายนึกว่าฟ้าถล่มมันก็วิ่ง มาดู อ้อ มะตูมลูกนี้เองที่หล่นลงมาถูกก้านตาลตกมานี้ มันฟ้าถล่มอะไร สัตว์ทั้งหลายจึงค่อยได้รู้เนื้อรู้ตัว แต่พวกขาขาด ขาดไปแล้ว อะไรที่ยังเหลืออยู่ก็ค่อยซ่อมกันไป อันใดที่มันขาดก็ปล่อยให้มันขาดไป กระต่ายตื่นตูมฟ้าถล่มเข้าใจไหม นี่ละถ้าว่าเชื่อกันเชื่ออย่างไม่มีเหตุมีผล เหมือนว่าฟ้า

หลวงตา ไม่ใช่มันจะเป็นข้าศึกไปตีพุทธศาสนาหรือนี่ เราคิดอย่างนั้นนะ มันจะไปตั้งเป็นแนวข้าศึกศัตรูต่อพุทธศาสนาอะ พอแย็บออกมามันจะจับได้ทันที

ผู้กำกับ คิดว่าใช่ เพราะว่าตั้งที่หลังของสวนแสงธรรมครับ

หลวงตา ตั้งที่หลังเพื่อส่งเสริมก็มี ตั้งเพื่อทำลายก็มี อย่าไปคิดอย่างนั้นว่า ที่หลังหรือก่อน ให้ฟังเหตุฟังผลมันมาซิ ใครเป็นคนมาตั้ง ใครเป็นต้นตอ

ผู้กำกับ พระที่ควบคุมอยู่เป็นวัดยานนาวา เป็นกรรมการมหาเถรสมาคม ด้วย

หลวงตา เอาละหยุดไม่ต้องอ่าน พวกมหาเถรสมาคมนี้มหาโจร เราพูดแล้วเราลืมเมื่อไร มหาเถรสมาคมเวลานี้พระสงฆ์ทั่วประเทศไทยผู้ทรงศีลทรงธรรมปิดออกหมดแล้วจากมหาเถรสมาคม ให้มหาเถรสมาคมนี้เป็นมหาโจรเต็มตัว เป็นแหล่งมหาโจรเต็มตัว ออกมาจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ เป็นมหาโจรเต็มตัว ผู้นั้นเป็นผู้ควบคุมมหาเถรสมาคม นี่จะเอาไปไหนก็ไปเถอะถ้าลงออกจากรีแล้วเราฟังไม่ได้แล้วแหละ เราไม่ฟัง เอาเท่านั้นละพอจะให้พร

มันต้องอย่างนั้นซิไม่จั้นไม่ได้นะ พวกนี้พวกจะคอยทำลายศาสนา พอแป๊บขึ้นมาเราจะจับได้ทันทีเลย พวกคอยจ้องล้างจ้องผลาญศาสนา มันจะเอาให้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้จ้ม พวกสองสามตัวนี้เราจับมันได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเราถึงได้ออกเสมอ คอยจ้องกันอยู่เสมอกับสามกษัตริย์ กษัตริย์ไหนยังไม่ระบุชื่อมันเต็มอยู่ในหัวใจนี้แล้ว เราเป็นผู้อุ้มชาติ อุ้มศาสนา พระมหากษัตริย์เต็มหัวใจเรา กับพวกที่จะมาทำลายนี้ กับเรามันจึงเข้ากันไม่ได้ เข้าใจไหมละ เอาละพอ

เรื่องเขาหย่อนบ่งหย่อนบัตรนั้นมันเป็นคนละโลกแล้วกับหลวงตานะ หลวงตาไม่ยุ่งเลย แม้เปอร์เซ็นต์เดียวไม่ยุ่ง เพราะที่ยุ่งคือมันมีเรื่องเข้ามาเกี่ยวข้องกับหลวงตาใช้ไหมละ ถ้าเข้ามาเกี่ยวข้องก็ต้องพีดกัน ที่นี้ไม่มีอะไรเราก็เปิดเลยเราไม่สนใจ โลกเป็นโลก ธรรมเป็นธรรมไปเลย เราไม่ยุ่งนะ ไม่ยุ่งแม้เปอร์เซ็นต์เดียวเราไม่ไปยุ่งเลยอะไรๆ แล้วแต่เขา นี่เป็นเรื่องของโลกล้วนๆ ที่มันเกี่ยวข้องกับเรา คือเรื่องทั้งโลกทั้งธรรมมาคละเคล้ากัน แล้วมายุ่งกับเรา เราจึงต้องชำระ เขาถึงบอกว่าหลวงตาเล่นการบ้านการเมืองอะไรๆ เราชำระล้างของสกปรกต่างหาก เราจะไปเล่นการบ้านการเมืองอะไร ธรรมเหนือโลก เอาธรรมที่สะอาดสะอาดมาชำระล้างโลกที่มันสกปรกต่างหาก แล้วเขาก็หาว่าหลวงตาเล่นการเมือง พวกบ้าเราว่าจั้น เอาละ

นี้จะไปธุระนะไม่ใช่เล่น จะไปช่วยสงเคราะห์ทางโรงพยาบาล กำลังช่วยทางโรงพยาบาลเต็มเหนี่ยว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz